

סדר ה'למוד ליום כ"ז סיון:

סדר לרופי פוהר"ן הי"מ:

וזה: "ויהי מקץ שנתים ימים" (בראשית מ"א). **מקץ** – הינו סוף, בחינת הלכות, שהם שעשוע עולם הבא שהוא בסוף. וזהו: שנתים ימים, כמאמר רבותינו, זכרונם לברכה (הגיגה ה:): על האי בר בי רב דחד יומא שהיה מצטער, עד שדרש לו רבי יוחנן: "ואותי יום יום ידרשון", שיום אחד בשנה חשוב שנה, וזהו: שנתים ימים, בחינת הימים שנחשבין לשנים על ידי למוד הלכות, בחינת יום יום ידרשון כנ"ל: (וגמר פרוש הפסוק על-פי הפורה הנ"ל לא זכינו לשמע)

ובשעה שהלב בצרה גם הראה בצרה. כי הראה היא קיום הגוף, כי הראה מקימת הלחה לבנה וממשכת הלחלוחית להגוף, כי הגוף יש לו תנועות שהם מיבשין הגוף, כי התנועות מיבשין, ועל כן עקר הקיום – על ידי הראה, שממשכת לחלוחית. וכשהלב בצרה, שאז הדמים עולין ושופין על הלב, ואזי הלב דופק בדפיקות גדולות, אזי הראה מנשבת נשיבות גדולות, ואזי נתיבש הראה, ועל ידי זה נתיבש הגוף, חם ושלום. ושמן הוא רפואה להראה, כמו שאומרין העולם, כי השמן מלחה, הינו בחינת השמן הנ"ל, שהוא בחינת תקון הצרה כנ"ל. ובתחלה כשהצדיק בצער ובצרה, כמה וכמה נשמות שבועולם הזה ועולם הבא מקוננין ומתאבלין על צערו, וגם השכינה מקוננת, כי אפלו על דמים של רשעים השכינה מקוננת, קל וחמר על דמן של צדיקים, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה, (סנהדרין מו) אבל כשזוכה לרפואה, אזי מתנחמין בלם, ונמשך שמחה

לְכָל־ם, בְּבַחֲיַנַת (ישעיה נ"ז): "וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַשְׁלַם נַחֲמִים לוֹ וְלֹאֲבִלְיוֹ",
שְׁעַל יְדֵי רְפוּאָתוֹ נִמְשָׁךְ נַחֲמָה לְכָל הָאֲבִלִים הַנִּ"ל, הֵינּוּ שְׂמֻחָה
כַּנִּ"ל:

וְדַע, שְׂמֻזְמוֹר לְתוֹדָה הוּא מְסַגֵּל לְמַקְשָׁה לִילֵד, דְּהֵינּוּ לֹמַר
אוֹתוֹ. כִּי מְזֻמּוֹר לְתוֹדָה - רָאִשֵׁי תִבּוֹת מִל, בְּבַחֲיַנַת
שְׂבָעִין קָלִין שֶׁל הַיּוֹלָדֵת שְׂצוּעֶקֶת קֶדֶם הַלָּדָה, כַּמּוּבָא (בזוהר פנחס
רמ"ט:). וַיֵּשׁ בְּמְזֻמּוֹר זֶה קַס"ח אוֹתִיּוֹת. קַס"ח הוּא חֶסֶד בְּא"ת
ב"ש, שְׁעַל יְדֵי הַחֶסֶד בְּבַחֲיַנַת הַלְכוֹת הַיּוֹלָדָה בְּנִקְל כַּנִּ"ל. וַיֵּשׁ
מ"ג תִּבּוֹת בְּזֶה הַמְזֻמּוֹר, כִּי קָשׁוּי לִילֵד הוּא עַל-יְדֵי שֵׁשׁ קְלָפָה
שֶׁהִיא אוֹמְרַת: "גְּזוֹרוּ, גַּם לִי גַם לָךְ לֹא" וְכוּ' (מְלָכִים-א ג'), כִּי אֵינּוּ
רוֹצֵה שְׂיִצֵּא לְאוֹיֵר הָעוֹלָם, וְכַנְּגֵד זֶה יֵשׁ מ"ג תִּבּוֹת בְּזֶה הַמְזֻמּוֹר
כַּנְּגֵד בְּבַחֲיַנַת גַּם הַנִּ"ל, כִּי הַמְזֻמּוֹר הַזֶּה הוּא סְגָלָה לְמַקְשָׁה לִילֵד
כַּנִּ"ל:

הַתּוֹרָה ג

כְּשֶׁחָלָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל, אָמַר לְרַבִּי עֲקִיבָא: חֲמָה עֲזֵה
בְּעוֹלָם (סְנֵהֲדִין ק"א). כִּי לֹא הָיָה אָז מִי שְׂיֻכַּל
לְהַמְתִּיק הַדִּין, כִּי הָיָה צָרִיךְ לְפַדְיוֹן לְהַמְתִּיק הַדִּין וְלֹא נִמְצָא. כִּי
בְּאַמַּת אַחַר הַהַמְתָּקָה וְהַפְּדִיּוֹן, אָז דִּיקָא טוֹב לְרַפְּאוֹת הַחוֹלָה
עַל-יְדֵי רְפוּאוֹת, כִּי אֲזִי דִיקָא אַחַר הַפְּדִיּוֹן וְהַהַמְתָּקָה יֵשׁ רְשׁוֹת
לְרוֹפֵא לְרַפְּאוֹת.

כִּי הֵנָּה בְּאַמַּת, אֵיךְ יְכוּל הָרוֹפֵא לְחַגֵּר מִתְּנִי לְרַפְּאוֹת הַחוֹלָה
עַל-יְדֵי רְפוּאוֹת וְסָמִים, הֲלֹא אֵינּוּ יוֹדֵעַ הַסֵּם, הַצָּרִיךְ
לְרְפוּאוֹת אוֹתוֹ הַחוֹלָה, כִּי יֵשׁ סָמִים הַרְבֵּה שֶׁהֵם מְסַגְּלִים
לְרְפוּאוֹת הַחוֹלָה, אֵךְ בְּיַדֵּי הַחוֹלָה אֵינּוּ יְכוּל לְהַתְרַפֵּא כִּי אִם

עַל־יְדֵי סַם פְּלוֹנֵי הַמִּיחָד לְרַפּוּאָתוֹ, כְּפִי שְׁנַגְזֹר לְמַעְלָה, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (עֲבוּדָה זָרָה נ"ה), 'שְׁנַגְזֹרִין לְמַעְלָה, שְׂיִתְרַפֵּא עַל־יְדֵי סַם פְּלוֹנֵי וְעַל־יְדֵי אִישׁ פְּלוֹנֵי בְיוֹם פְּלוֹנֵי'. וְאִם כֵּן אֵיךְ יִכּוֹל הָרוֹפֵא לְהַכְנִים עֲצָמוֹ לְרַפּוּאָתוֹ, הֲלֹא אֵינוֹ יוֹדֵעַ הַסַּם, שְׁנַגְזֹר לְמַעְלָה. אֲבָל אַחַר הַהִמָּתְקָה וְהַפְּדִיּוֹן אָז יִכּוֹל לְרַפּוּאָתוֹ.

כִּי מֵה שְׂצָרִיךְ שְׂיִתְרַפֵּא דִיקָא עַל־יְדֵי סַם פְּלוֹנֵי וְאִישׁ פְּלוֹנֵי הוּא מִחֲמַת מִדַּת הַדִּין, שְׂכַפֵּי מִדַּת הַדִּין נִגְזֹר, שְׂיִמְשֵׁךְ הַחֹלְאָת עַד אוֹתוֹ הַזְּמַן וְיוֹם פְּלוֹנֵי, וְעַל כֵּן נִגְזֹר שְׂלֵא יוֹכַל לְהַתְרַפּוּאָת כִּי אִם עַל־יְדֵי סְבוֹת אֱלוֹהֵינוּ סַם פְּלוֹנֵי וְאִישׁ פְּלוֹנֵי, כְּדֵי שְׂיִמְשֵׁךְ הַחֹלְאָת עַד יוֹם פְּלוֹנֵי, כִּי כְּפִי הַזְּמַן שְׂצָרִיךְ שְׂיִמְשֵׁךְ הַחֹלְאָת, כָּךְ גּוֹזְרִין הַסְּבוֹת לְרַפּוּאָתוֹ, כְּדֵי שְׂלֵא יוֹכַל לְהַתְרַפּוּאָת עַד שְׂיִזְדַּמְנוּ יַחַד סְבוֹת אֱלוֹהֵינוּ: סַם פְּלוֹנֵי וְאִישׁ פְּלוֹנֵי, בְּאִפְנֵי שְׂלֵא יִהְיֶה לוֹ רַפּוּאָה כִּי אִם בְּיוֹם פְּלוֹנֵי; אֲבָל כְּשִׁעוֹשִׁין פְּדִיּוֹן וּמִמְתִּיקִין הַדִּין, וְאֲזִי נִתְבַטַּל הַגְּזֵרָה, אֲזִי קֹדֶם שְׁנַגְזֹרִין דִּין אַחַר, כִּי כְּשִׁנְמַתְקֵי דִין זֶה אֲזִי גּוֹזְרִין דִּין אַחַר, וּבֵין כָּךְ וּבֵין כָּךְ, דְּהֵינוּ אַחַר הַמְתַּקָּת הַדִּין הָרֵאשׁוֹן קֹדֶם שְׁנַגְזֹרִין דִּין אַחַר, אֲזִי יִכּוֹל הָרוֹפֵא לְרַפּוּאָת הַחֹלְאָה עַל־יְדֵי סַמִּים, כִּי אֲזִי אֵין דִּין, וְאֲזִי יוֹכַל לְהַתְרַפּוּאָת עַל־יְדֵי אֵיזָה סַם שְׂיִהְיֶה, כִּי אֵין צָרִיךְ דְּוִקָא סַם פְּלוֹנֵי וְכוּ' מֵאַחַר שְׂאֵין דִּין כַּנִּ"ל.

נִמְצָא שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְרוֹפֵא לְרַפּוּאָת כִּי אִם עַל־יְדֵי פְּדִיּוֹן, שְׂצָרִיכִין לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן תְּחִלָּה לְהַמְתִּיק הַדִּין, וְאֲזִי דִיקָא יֵשׁ רְשׁוּת לְרוֹפֵא לְרַפּוּאָת כַּנִּ"ל:

וְזָהוּ "זַרְפָּא יַרְפֵּא" (שְׁמוֹת כ"א) (עַם שְׂתֵי הַתְּבוֹת) מְסַפֵּר פְּדִיּוֹן נְפֶשׁ. כִּי עֵקֶר הָרַפּוּאָה – עַל־יְדֵי פְּדִיּוֹן דְּוִקָא, עַל־יְדֵי שְׂמִמְתִּיקִין הַדִּין. וְזֶה שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (בְּרִכוֹת ס): 'מִכָּאן שְׁנַתְנָה תוֹרָה רְשׁוּת לְרוֹפֵא לְרַפּוּאָתוֹ'. מִכָּאן דִּיקָא, הֵינוּ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'מו - זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
זמור זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות זמור זמור

אחר הפדיון, אז דיקא יש לו רשות להרופא לרפאות, כי קדם הפדיון אין רשות להרופא לרפאות, כי צריך להתרפאות על-ידי סם פלוני וכו' כנ"ל. רק אחר הפדיון וההמתקה אז יש לו רשות לרפאות כנ"ל:

גם החלוק שבין הנקדות של ורפא ורפא הוא כי ורפא בחולם, ורפא בצירי, הינו כי חולם הוא בחינת המתקה, כמובא בכתבי האר"י, וזכרוננו לברכה, שחולם - גימטריא שלש הויות, שהם ממתיקין שלשה אלקים שבגרון, שהם מחין דקטנות, שיורדין בגרון, ונמתקין על-ידי שלש הויות, גימטריא חלם. ואזי אחר ההמתקה - ורפא בצירי, בחינת (ירמיה ח): "הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם", הינו בחינת רפואות, שאחר ההמתקה שהוא בחינת ורפא בחולם, אזי דיקא יכולין להתרפאות על-ידי רפואות, שהוא בחינת ורפא בצירי כנ"ל:

סדר קצור לקוטי מזהרני"ת הישראלי:

יב על-ידי הדלקת גר חנכה ועל-ידי ההלל וההודאה של חנכה שזה עקר שעשוע עולם הבא כנ"ל על-ידי-זה זוכין גם כן שיאירו כל שלשת קווי האמת בארבעה חלקי הדבור הנ"ל וישלימו את הדבור. ועל-ידי-זה יזכו להמשיך הקדשה והשמחה של שבת לששת ימי החל. ועל-ידי-זה יתגלה אחדותו הפשוט מתוך פעלות משתנות כנ"ל. אשרי הזוכה לחנכה כזה להמשיך כל התקונים הנוראים האלה:

יג מי שזוכה לשלמות הדבור על-ידי התקונים הנוראים האלה יכול לעשות עם הדבור כרצונו הינו לשנות הטבע כרצונו על-ידי שלמות דבורו:

יד סגלה למקשה לילד לומר אז מזמור לתודה כמה וכמה

פְּעָמִים:

פְּדִיּוֹן נַפְשׁ - ג

א אַחַר הַפְּדִיּוֹן שְׁעוֹשִׁין בְּשִׁבִיל לְהַמְתִּיק הַדִּין אֲזוּ יֵשׁ רְשׁוֹת לְרוֹפֵא לְרַפְּאוֹת אֲבָל לֹא קִדָּם. כִּי עֵקֶר הַרְפּוּאָה עַל־יְדֵי פְּדִיּוֹן:

סֵדֶר יְמֵי מַוֶּהֲרָנִי"ת הַיּוֹמִי:

עַה וְהִנֵּה רַבִּי נִפְתָּלִי נִתְעַכֵּב עַד סָמוּךְ לְפָסַח וְהָיָה לָנוּ צֶעַר גָּדוֹל סָמוּךְ לְפָסַח בָּא בְּשָׁלוֹם לְנַעֲמִירוֹב וְהִבִּיא מַעוֹת אֲבָל הָיָה סָךְ מוּעָט מְאֹד לְפִי עֵרֶךְ הַהוֹצָאָה שְׁצָרִיכִים וְהָיָה לִי צֶעַר גָּדוֹל מְזֵה אֲבָל אֶף עַל פִּי כֵן נִתְחַזְקָתִי בְּחֶסֶדּוֹ וְתִכְף אַחַר פָּסַח נִסְעָתִי בְּעֶצְמִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁבְּסִבִּיבוֹתֵינוּ וְנִתְמַהֲמַהֲתִי בְּעֵרֶךְ שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וְקִבְּצָתִי עוֹד אֵיזָה סָךְ מְסִיִּם וְנִתְחַזְקָתִי בַּבְּטָחוֹן שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזָרֵנִי לְגַמֵּר בְּשָׁלְמוֹת וְאַנִּי הָיִיתִי מִמְתִּין עַל יְדִיעָה מִמְּאֵה־לֹּב אִם קָנוּ נֵיר שָׁם וְאִז אֶסַּע לְשָׁם אֲבָל נִתְמַהֲמַה הַדְּבָר הַרְבֵּה כִּי עַדִּין לֹא נִתְתִּי לָהֶם מַעוֹת כִּי־אִם סָךְ מְעָט מְאֹד וְהָיִיתִי מְצַפֶּה שְׁיָבוֹא רַבִּי לֵיב הַנִּי"ל אֵלֵינוּ לְקַבֵּל מַעוֹת אֲצִלִּי וּבְתוֹךְ כָּךְ יִשְׁבְּתִי הַרְבֵּה בַּבְּרָסֶלֶב בְּשִׁבִיל לְגַבּוֹת חוֹבוֹת שֶׁהִגִּיעוּ לְרַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה וְלֹא גָבִיתִי כְּלוּם אַחַר כָּךְ סָמוּךְ לְשָׁבוּעוֹת חֲזִרְתִּי לְקַהֲלַת קִדְּשׁ נַעֲמִירוֹב וּבְלִילָה הַשְּׂיָכָה לְעֶרֶב שָׁבוּעוֹת בָּא רַבִּי לֵיב מִמְּאֵה־לֹּב הַנִּי"ל וְגָבָה אֲצִלִּי מַעוֹת עַל נֵיר, וְהָיוּ לִי אֲזוּ יְסוּרִים גְּדוֹלִים, כִּי הַמַּעוֹת הַלְּזֹה רַבִּי נִפְתָּלִי לְאַחֲרִים, וְהָיָה קָשָׁה לְהוֹצִיא וַיֵּשׁ בְּזֵה הַרְבֵּה לְסַפֵּר וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו עֲזָרֵנוּ שֶׁסִּלְקָנוּ לְרַבִּי לֵיב עֲשָׂרִים וַחֲמֵשָׁה אֲדָמִים בְּעֶרֶב שָׁבוּעוֹת מְלָבֵד מַה שֶׁנִּתְתִּי לוֹ בְּעֵרֶךְ עֲשָׂרָה רוּבֵל־כֶּסֶף עַל הָאֲדָרוּף:

עו בְּשָׁבוּעוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁנִי שֶׁהוּא יוֹם חֲמִישֵׁי לְשִׁבְתַּת הַיְּתָה הַשְּׂרָפָה

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'מח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַגְּדוּלָּה בְּקִהְלֵת־קֹדֶשׁ נְעֻמִירוֹב וְנִשְׂרָפָה רַב הָעִיר כְּכֹלָה וְכִמָּה
נְפֹשׁוֹת, וְנִתְדַלְּדַל אָבִי נִרוֹ יָאִיר מְאֹד מְאֹד, כִּי נִשְׂרַף בֵּיתוֹ וְהוֹנּוּ
וְרִכּוּשׁוֹ אֶךְ בֵּיתִי שְׂאֵנִי יִשְׁבְּתִי בּוֹ לֹא נִשְׂרַף גַּם הָאִישׁ שֶׁהָיָה חָיֵב
לָנוּ הַמַּעֲוֹת שֶׁגָּבִינוּ מִמֶּנּוּ בְּעָרֵב שָׁבוּעוֹת נִשְׂרַף אֲצִלּוֹ גַּם כֵּן כָּל
אֲשֶׁר לוֹ וְאִזּוֹ רָאִינוּ הַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ מַה שֶּׁחָמַל עָלֵינוּ וְשָׁלַח לָנוּ
אֶת רַבִּי לִיב הַנַּ"ל לְגַבּוֹת הַמַּעֲוֹת בְּעָרֵב שָׁבוּעוֹת, כִּי אִם לֹא הָיָה
בָּא אִזּוֹ לְנִגְשָׁנוּ הָיָה נֶאֱבָד הַמַּעֲוֹת בְּיַד אֵלֵינוּ הָאִישׁ הַנּוֹזֵק לְעִיל
וְהִיתָה מִתְבַּטְּלֵת הַהַדְפָּסָה אִזּוֹ וְהַפְסָד זֶה אֵין לְשַׁעֵר כּוֹ' אֲבָל
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ חָשַׁב מִקֹּדֶם וְשָׁלַח אֶת הָאִישׁ הַנַּ"ל לְנִגְשָׁנוּ כִּדִּי
שִׁיְהִיוּ נִדְפָּסִים הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שִׁיְהִיָּה נִשְׂאָר זְכָרָם לְדוֹרוֹת
עוֹלָם לְזִכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְנִצְחָה:

עוֹ אַחַר כֶּךָ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן אַחַר שִׁבְתַּת הִיתָה עוֹד הַפַּעַם שְׂרָפָה
גְּדוּלָּה בְּנְעֻמִירוֹב וְאִזּוֹ נִשְׂרַף גַּם בֵּיתִי שֶׁהִיִּיתִי יוֹשֵׁב בּוֹ וּבֵית
הַכְּנָסֶת וּבֵית הַמְדָרָשׁ וְעוֹד כִּמָּה בָּתִּים עַד שֶׁנִּשְׂאָרָה הָעִיר כְּמוֹ
תֵּל וְאִזּוֹ נֶאֱבָדוּ אֲצִלִּי בְּשַׁעַת הָרַעַשׁ הַכְּתָבִים שְׁלִי שֶׁהִצְרַכְתִּי
לְהַדְפִּיָּסָם אֶךְ אַחַר כֶּךָ מְצֵאתִים גַּם בְּנֵי נִתְפָּזְרוּ וְלֹא יָדַעְתִּי הֵיכָן
הֵם, גַּם כָּל הַחֲפָצִים לֹא יָדַעְתִּי הֵיכָן הֵם וּבְחֲסִדֵי הַשֵּׁם מְצֵאתִי
הַכֹּל:

אַחַר כֶּךָ בְּיוֹם שְׁנֵי בַבְּקָר הִתְחִילָה זוּגְתִי בְּעֲצָמָה לְצַעֵק אֵלַי
שֶׁנִּבְרַח מְנַעֲמִירוֹב מִיָּד וְנִקְבַּע דִּירְתָנוּ בְּקִהְלֵת־קֹדֶשׁ בְּרִסְלָב וְאֵנִי
הָיָה רְצוֹנִי חֲזָק לָזֶה מִכְּבָר בְּחַיִּיו זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה אֶךְ כְּבָר
נִתְיַאֲשַׁתִּי מְזֶה מֵאַחַר שִׁידַעְתִּי שֶׁהִיא לֹא תִתְרַצָּה בָּזֶה, וְגַם כִּי
כְּבָר נִסְתַּלַּק הוּא זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה וְלֹא עָלָה עַל דַּעְתִּי עֲנִין זֶה
לְעַקֵּר דִּירְתִי מְנַעֲמִירוֹב לְבְרִסְלָב אַחַר שֶׁהוּא זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה כְּבָר
יָצָא מִשָּׁם וְנִסְתַּלַּק זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ אֶךְ עֲצַת ה' לְעוֹלָם תִּעֲמַד

וּמַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וְדוֹר, וְסִבֵּב סְבוֹת בְּנִפְלְאוֹתָיו הַנּוֹרְאוֹת
 וְהוּא מוֹחִיץ וְרוֹפֵא וַיִּפְלֵם נְתִיב לְעַמּוֹ כִּי דִיקָא עַל יְדֵי הַצָּרָה שֶׁל
 הַשְּׂרָפָה רַחֲמָנָא לְצַלֵּן סִבֵּב סְבוֹת לְטוֹבָה שְׂאֵצָא מִנְעַמִּירוֹב
 וְאֶקְבַּע דִּירְתֵי פֶה וַיִּצְאָתִי מִשָּׁם בְּיוֹם שְׁנֵי וּבָאתִי בְּשָׁלוֹם לְפֶה
 בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם:

וְתִהְיֶה לְאֵל מְאֹז קְבַעְתִּי דִּירְתֵי פֶה זֶה כַּמָּה שָׁנִים וְגִדְל הִישׁוּעוֹת
 לְנִצְחָה שְׁנַצְמַחוּ עַל יְדֵי יְשִׁיבְתֵי פֶה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר
 וְלִסְפֹּר, כִּי רַב כָּל עֶסְקֵי בְּהַשְׂאָרְתוֹ הַקְּדוּשָׁה, שְׁזַכְּנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
 לְהַדְּפִים סְפָרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְלִקְרֹב אֲנָשִׁים לְאַמְתַּת דְּרַכְיוֹ, וְלִכְתֹּב
 וְלְהַדְּפִים הַתְּפִלוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְכוּ' וְכוּ' הָיוּ עַל יְדֵי יְשִׁיבְתֵי פֶה
 בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מַה גִּדְלוֹ מִעֲשֵׂי ה' מְאֹד עִמָּקוֹ מַחְשְׁבוֹתָיו:

סדר לקוטי עיצות היומני:

כט לְכֹל דְּבָר יֵשׁ תִּכְלִית, וְלִזְהָה תִּכְלִית יֵשׁ עוֹד תִּכְלִית אַחַר גְּבִיָּה
 מִעַל גְּבִיָּה. וְעַקֵּר הוּא הַתִּכְלִית הָאֲחֵרוֹן שֶׁהוּא שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא
 שֶׁהוּא עַקֵּר הַתִּכְלִית הָאֲחֵרוֹן שֶׁל כָּל הַבְּרִיאָה וְשֶׁל כָּל הַדְּבָרִים
 שֶׁבְּעוֹלָם. אֲבָל אֵין מִי שְׁיֻכַּל לְהַשְׁיֵיג וְלִתְפֹּס בְּמַחְשְׁבָתוֹ הַתִּכְלִית
 הַזֶּה כִּי אִם הַצְּדִיקִים. וְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְפִי שְׂרָשׁוּ שְׁיֵשׁ לוֹ בְּתוֹךְ
 נְשִׁמַּת הַצְּדִיק, בֵּן מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ זֶה הַתִּכְלִית, כְּפִי מַה שְׂמַשְׁבֵּר
 הַפֶּעַם בְּרַחֲמָנוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְהַתִּכְלִית בְּכָל דְּבָר
 שֶׁבְּעוֹלָם שְׁזֶה הָעַקֵּר (שם יח).

ז לְפִעֲמִים הַצְּדִיקִים בּוֹרְחִים מִשְׂרָרָה וּמִנְהִיגוֹת וְאֵינָם רוֹצִים
 לְהַנְּהִיג אֶת הָעוֹלָם, וְהֵם תּוֹלִים זֹאת בְּקִטְנוֹתָם וְאוֹמְרִים שְׂאֵינָם
 רְאוּיִים לְהַנְּהִיג הָעוֹלָם. וּבְאַמְתָּה הוּא מַחְמַת שְׁנִשְׁתַּלְשֵׁל בָּהֶם חֲרוֹן
 אַפּוֹ וְהַסְּתֵרַת פְּנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁבָא עַל יְדֵי הַתְּמַעֲטוֹת הָאֲמוּנָה.
 וְעַל יְדֵי שְׂמַשְׁבְּרִין הַפֶּעַם בְּרַחֲמָנוֹת עַל יְדֵי זֶה נִמְתַּק הַחֲרוֹן אַפּוֹ,

ובא לשם.

והשכים והלך על היריד ופגע בו סוחר אחר, ואמר לו: רצונך להשתכר באיזה עבודות? השיב לו הן אמר לו: אני צריך להזליך בהמות, תשכיר עצמך אצלי? והוא לא היה לו פנאי לישוב את עצמו בזה, מחמת החלום הנ"ל וענה ואמר תכף הן! והסוחר שכרו תכף ותכף התחיל לשמש עמו ולצוות עליו, בדרך האדון על משרתיו והוא התחיל להסתכל בעצמו: מה עשה?! כי בודאי אין ראוי לו עבודת כזה, כי הוא איש רב, ועתה יצטרך להזליך בהמות ויכרח לילך רגלי אצל הבהמות אף אי אפשר להתחרט והסוחר מצוה עליו בדרך האדון ושאל את הסוחר: איך אלה לבדי עם הבהמות? השיב לו: יש עוד רועים מוליכי בהמות שלי, ותלך עמם ונתן לו לידו איזה בהמות שיוליכם, והוליכם חוץ לעיר ושם נתקבצו יחד שאר הרועים המוליכים הבהמות, והלכו יחד והזליך את הבהמות והסוחר היה רוכב על סוס, והלך אצלם והסוחר היה רוכב באכזריות וכנגדו היה באכזריות, יותר מאד והוא היה מתפחד מאד מאד מן הסוחר, מחמת שראוהו באכזריות גדול כנגדו, והיה מתירא פן יכה אותו הכאה אחת במקלו וימות תכף (הינו פי מרב דקותו כי היה איש רב מאד על פן נדמה לו כל זה) והיה הזליך עם הבהמות והסוחר אצלם ובאו לאיזה מקום, ולקחו השק שמנח בו הלחם של הרועים, ונתן להם (הסוחר) לאכל ונתנו לו גם כן מלחם זה, ואכל.

סדר שליחו ערוף הימני:

(ג) אסור להתענות במוצאי חג השבועות: הגה ואין אומרים תחנון מתחלת ראש חדש סיון עד ח' בו דהיינו אחר אסרו חג (הגהות מיימוני הלכות ברכות ומנהגים) ונוהגין לשטוח עשבים בשבועות בב"ה והבתים זכר לשמחת

מתן תורה ונוהגין בכמה מקומות לאכול מאכלי חלב ביום ראשון של שבועות: ונ"ל הטעם שהוא כמו השני תבשילין שלוקחים בליל פסח זכר לפסח וזכר לחגיגה כן אוכלים מאכל חלב ואח"כ מאכל בשר וצריכין להביא עמהם ב' לחם על השלחן שהוא במקום המזבח ויש בזה זכרון לב' הלחם שהיו מקריבין ביום הבכורים:

סימן תצה (א) כל מלאכה האסורה בשבת אסורה ביום טוב חוץ ממלאכת אוכל נפש וחוץ מהוצאה והבערה וכן מכשירי אוכל נפש שלא היה אפשר לעשותם מאתמול: הגה ויש מחמירין אפילו באוכל נפש עצמו כל שאינו מפיג טעם כלל אם עשאו מערב יום טוב (א"ז ומהרי"ל) מיהו אם לא עשאו מערב יום טוב ויש בו צורך יו"ט מותר לעשותו ע"י שינוי (סמ"ג ור"ן): **(ב)** קצירה וטחינה ובצירה וסחיטה וצידה אף על פי שהם מלאכת אוכל נפש אסרום חכמים: **(ג)** אין מוציאין משא על הבהמה ביום טוב: **(ד)** מוקצה אף על פי שמותר בשבת החמירו בו ביום טוב ואסרוהו: הגה ויש מתירין מוקצה אפילו ביו"ט (טור בשם פוסקים) אבל נולד אסור לדבריהם אפילו בשבת וכל מוקצה שאינו בעלי חיים כגון אוצר של פירות ועצים סגי כשיאמר מכאן אני נוטל ואין צריך שירשום (רבינו ירוחם נ"ד ח"ג) ומותר להכין מיום טוב ראשון לשני בב' ימים של גליות (כל בו) ועיין לעיל סימן ש"י כל דיני מוקצה:

סימן תצו (א) בגליות שעושים שני ימים טובים מספק כל מה שאסור בראשון אסור בשני ומנדין למי שמזלזל בו ואם הוא צורבא דרבנן אין מחמירין לנדותו אלא מלקין אותו: **(ב)** אין חילוק בין ראשון לשני אלא לענין מת וכן לכחול את העין: הגה או שאר חולי שאין בו סכנה (ר"ן פרק אין צדין) אף על פי שאסור בראשון אלא על ידי נכרי אם אין בו סכנה בשני מותר אפילו ע"י

ישראל חוץ מיו"ט שני של ראש השנה דשני ימים קדושה אחת אריכתא הן: הגה ודוקא שבות דרבנן דומיא דמכחל עינא אבל אב מלאכה אסור לישראל לעשותו אפילו ביום טוב שני (ר"ן פ' א"צ והמגיד פ"ד):

(ג) בני ארץ ישראל שבאו לחוצה לארץ אסורים לעשות מלאכה ביום טוב שני בישוב אפילו דעתו לחזור וכל זמן שלא הגיע לישוב אפילו אין דעתו לחזור מותר לפי שעדיין לא הוקבע להיות כמותן אבל אם הגיע לישוב ואין דעתו לחזור נעשה כמותן ואסור בין במדבר בין בישוב וכל חוץ לתחום אין נותנין עליו חומרי מקום שהלך לשם:

סימן תצז (א) אין צדין דגים מן הביברים: הגה אפילו במקום שאינם מחוסרים צידה לפי שהביבר רחב הרבה והדגים נשמטים אילך ואילך (המגיד פ"ב):

(ב) דגים ועופות וחיה שהם מוקצה אין משקין אותם ביו"ט ואין נותנים לפניהם מזונות שמא יבא ליקח מהם וכל מה שאסור לאכלו או להשתמש בו מפני שהוא מוקצה אסור לטלטלו: (ג) אפילו ספק צידה אסור כגון מצודות חיה דגים ועופות שהיו פרושות מערב יום טוב ולמחר מוצא בהם אסורים אלא אם כן ידוע שניצודו מבעוד יום ואם מצא המצודות מקולקלות מבערב יו"ט בידוע שמערב יום טוב ניצודו: (ד) ספק מוכן מותר ביו"ט שני משום דהוי ספק ספיקא:

סדר לקוטי תפלות הימים:

קיא: ותרחם עלינו ותעזרנו לצמצם את מחנו ושכלנו בצמצום דקדשה, ונשמר את מחנו מאד לבל יצא חוץ מן הגבול חם ושלום ואפלו בקדשה, לא יהרס מחנו לצאת חוץ מהגבול שיש לנו ובמפלא מאתנו לא נדרש ובמקסה ממנו לא נחקר, רק במה שהרשינו, נתבונן בשכל אמתנו בשכל חרף ומחיר, בשכל זך וצח,

בְּשֶׁכֶל נְכוֹן וְאַמֶּת, וַיִּצִיב וְקִיָּם וַיִּשָּׂר וַיִּנְאַמֵּן כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב וְתַעֲזֹר
 לָנוּ וּלְכָל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתַמְשִׁיךְ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד קְדוּשַׁת הַצְּמִצּוּם
 הַשִּׁיךְ לְשִׁכְלוֹ, לְבַל יִהְרֶם מִחוּ לְצֵאת מִן הַגְּבוּל שִׁישׁ לוֹ כִּי אֶתָּה
 אֵל־שֵׁדֵי שִׁישׁ דִּי בְּאַלְהוּתְךָ לְכָל בְּרִיָּה, שְׁכָל בְּרִיָּה וּבְרִיָּה מֵרֵאשׁ
 וְעַד סוֹף יֵשׁ לוֹ דִּי וּגְבוּל וְצְמִצּוּם בְּאַלְהוּתְךָ, שְׁאֲסוּר לוֹ לְצֵאת
 בְּשִׁכְלוֹ חוּץ מִהַגְּבוּל שִׁישׁ לוֹ אֵל שֵׁדֵי תָן לָנוּ רַחֲמִים, וְתִשְׁפִּיעַ
 עָלֵינוּ קְדוּשַׁת הַתְּפִלִּין מִשָּׂרְשָׁם, שֶׁהֵם הַתְּנוּצָצוֹת הַמַּחֲיִן הַקְּדוּשִׁים
 עִם הַצְּמִצּוּם הַקְּדוּשׁ שֶׁל כָּל הַמַּחֲיִן לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי עֲרֻכּוֹ
 וּמְדִרְגָתוֹ:

קִיב: וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ סוּמְךָ נוֹפְלִים, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
 וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ דְבוּרִים קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים מְצַדִּיקִים אֱמֶתִיִּים,
 הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ מְגֹדֹל וְעַד קָטָן, וְתִשְׁיֵב וְתַחֲיֶה וְתַבְרִיא
 וְתַחֲזִק אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ הַחֲלוּשׁוֹת מְאֹד מְאֹד, הַיִּגְעוֹת מְאֹד,
 הַנְּדַכָּאוֹת מְאֹד וּבְכָלֵם תִּרְחַם וְתַחֲוֶם וְתַחֲמַל עָלַי, וְתִשְׁיֵב וְתַחֲזִק
 וְתִאֲמִץ אֶת נַפְשִׁי הַמָּרָה מְאֹד, כִּי נַפְשִׁי מָרָה לִי, אֵל תִּתֵּן אֶת
 עֲבֹדְךָ לְפָנַי בַּת בְּלִיעַל וְאַתָּה ה' אֶת עֲבֹדְךָ יִדְעָתָ "אָנָּה ה' כִּי אֲנִי
 עֲבֹדְךָ, אֲנִי עֲבֹדְךָ בֶּן אֲמֶתְךָ פֶּתַחַת לְמוֹסְרֵי", עֲזָרְנוּ הוֹשִׁיעֵנו
 הַחַיִּינוּ נָא, הָשִׁב אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ הָאֲמֻלּוֹת מְאֹד בְּכָל מִינֵי מַטְעָמִים
 הַמְּשִׁיבִים אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טָעַם "סְמִכוֹנֵי בְּאֲשִׁישׁוֹת
 רְפָדוֹנֵי בַתְּפוּחִים, כִּי חוּלַת אֶהְבָּה אָנִי" וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ "אֲמָרוֹת ה'
 אֲמָרוֹת טְהוּרוֹת", שְׁיֻכְלוּ לְהַחֲיֹת אֶת כָּל הַנֶּפֶשׁוֹת הַנְּפוּלוֹת
 מֵעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּפְלוּ לְמָקוֹם שֶׁנִּפְלוּ בְּכַמָּה מִינֵי נְפִילוֹת, נְפִילָה
 אַחַר נְפִילָה סְעוּד וְסִמּוּךְ אוֹתָם, וְהַקִּימָם תְּקוּמָה אַחַר תְּקוּמָה
 "עֲזוּב תַעֲזוּב וְהָקָם תָּקִים" חֲזֵק יָדִים רַפּוֹת וּבְרַכִּים כּוֹשְׁלוֹת תִּאֲמִץ
 אֲמִץ וְחֲזֵק רַפְיוֹן יָדָם, הַשִּׁיבָם בְּכָל מִינֵי מַטְעָמִים הַמְּשִׁיבִין אֶת

הַנֶּפֶשׁ "כּוֹשֵׁל יְקִימוֹן מְלִיךְ וּבְרַכִּים כּוֹרְעוֹת תְּאַמִּץ" וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכַת־טוֹב: "כִּי שִׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק וְקָם ה' מִמִּית וּמַחֲיֶה מוֹרִיד שְׂאוֹל וַיַּעַל מִקִּימֵי מַעֲפָר דָּל מֵאַשְׁפוֹת יָרִים אֲבִיוֹן" הֵעֲלֵנוּ מִהֲרָה מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת הַמְּגֻנִים שֶׁנִּפְלְנוּ לְשֵׁם בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ "אֲנִי אֶמְרָתִי ה' חָנְנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ" ה' יִשְׁמְרֵנוּ וַיִּצִילֵנוּ וְאַל תִּתְּנֵנוּ בְּנַפְשׁ אֹיְבֵינוּ ה' יִסְעֲדֵנוּ עַל עַרְשׁ דְּוָי, כָּל מִשְׁכָּבֵנוּ נִהַפֵּךְ בְּחֻלֵּינוּ, כִּי אֵין חוֹלָה וְכוּאֵב וּמִכָּה בְּעוֹלָם שֶׁנִּמְשִׁיל וְנִדְמָה בּוֹ מִכּוֹת נַפְשֵׁנוּ וְחֻלְשׁוֹתֵנוּ הֵעֲצוּמוֹת מְאֹד בְּעֵתִים הַלְלוּ מִכָּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ אֵין בָּנוּ מוֹתָם "פָּצַע וְחִבּוֹרָה וּמִכָּה טְרִיָּה" כִּי זוּרוּ וְחִבְּשׁוּ וּרְכָבוּ בְּשִׁמּוֹן, בְּכִמָּה וּכְכִמָּה רַפּוּאוֹת וּסְמָנִים יְקָרִים מִפּוֹ וּפְנִינִים אֲשֶׁר רַפְּאוּ אוֹתֵנוּ בָּהֶם הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים שֶׁהָיוּ בְּדוֹרוֹת שְׁלֹפְנֵינוּ, אֲשֶׁר חִבְּרוּ סְפָרִים קְדוּשִׁים הַרְבֵּה, אֲשֶׁר כָּל דְּבָרֵיהֶם מְחַיִּין אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְהֵם מְלֵאִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֱמֶת, וְעַם כָּל זֶה רַפּוּאוֹת תְּעַלָּה אֵין לָנוּ "הַצָּרִי אֵין בְּגִלְעָד, אִם רַפֵּא אֵין שָׁם, כִּי מֵדוּעַ לֹא עָלְתָה אֲרֶכֶת בַּת עַמִּי הַמָּאוֹס מְאַסְתָּ אֶת יְהוּדָה, אִם בְּצִיּוֹן גָּעְלָה נַפְשֶׁךָ, מֵדוּעַ הִכִּיתָנוּ וְאֵין לָנוּ מִרַפֵּא קוּה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב, וְלָעֵת מִרַפֵּא וְהִנֵּה בְּעַתָּה" הַחּוֹמֵל עַל דָּל חֲמֵל עַל דְּלוּתֵנוּ וְרֵאָה שֶׁפְּלוּתֵנוּ וְאֶרֶךְ גְּלוּתֵנוּ "הַשִּׁיבֵנִי וְאֶשׁוּבָה כִּי אַתָּה [ה'] אֱלֹקָי" הַחַיִּינִי וְקִימֵנִי בְּקִדְשֶׁךָ הֵעֲלִינֵה הַשִּׁיבֵנִי נָא הַחַיִּינִי נָא בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת "נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ גַּם כִּי אֵלֶיךָ בִּגִיֵּא צְלָמוֹת לֹא אֵירָא רָע כִּי אַתָּה עֹמְדִי, שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתְּךָ הִמָּה יִנְחֵמֵנִי":

קִינ: רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוֹנוּ דְּעֲלָמָא כֹּלָא אַתָּה יַדְעָתָ אֶת מְרִירוֹת נַפְשֵׁנוּ אֲשֶׁר הוּא מֵר מִמּוֹת מַמָּשׁ, אֲשֶׁר "כָּשָׁל כַּח הַסְּבָל", וּמִי יוּכַל לְסַבֵּל מְרִירוֹת כְּזֹה אוֹי לָנוּ עַל שֶׁבִרְנוּ הוֹרְנוּ דְּרָךְ עֵץ הַחַיִּים

לְהַמְתִּיק מְרִירוֹת הַיָּמִים הַיְּהוּדוֹנִים אֲשֶׁר גָּבְרוּ וְעָצְמוּ מְאֹד בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה זַכְּנוּ עֲזָרְנוּ לְגִרְשָׁם וְלִסְלָקָם מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלֵנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ "תּוֹרַת ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ", מִדְּרָכֵי מִיתָה לְדְרָכֵי חַיִּים "הֲלֹא אֶתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּינוּ וְעִמָּךְ יִשְׁמְחוּ בְךָ" וּבְיָדֶיךָ תִּגְמַר הַכֹּל כְּרָצוֹנְךָ כְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ אֶזְרִינוּ, כִּי נֶאֱמַן אֶתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אֶחָד לֹא יִשׁוּב רִיקָם "הֲאֵל תָּמִים דְּרָכֶיךָ אִמְרַת ה' צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ אִמְרוֹת ה' אִמְרוֹת טְהוֹרוֹת כְּסֵף צְרוּף בְּעֵלְיִל לְאֶרֶץ מְזֻקָּק שְׂבַעְתִּים אֶתָּה ה' תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנוּ מִן הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם" עֲזָרְנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנוּ "ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשִּׁיבֵנו הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִשְׁעָה":

קִיד: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַרְחֵם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִזְכְּנוּ לְחַלּוּמוֹת קְדוּשִׁים, לְחַלּוּם עַל יְדֵי מִלְּאָךְ הַקְּדוֹשׁ, לְחַלּוּמוֹת צוֹדְקִים וְאִמְתִּיִּים וְאֵל יִבְהַלּוּנֵי רַעִיוֹנֵי וְחַלּוּמוֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים רָעִים, וְתִצְיֵלְנִי מִחַלּוּמוֹת שֶׁל שׂוֹא וְהַכֵּל, מִחַלּוּם עַל-יְדֵי שֵׁד חַם וְשָׁלוֹם וְתִעֲלֵנִי מִבְּהִמָּה לְאָדָם וְתִזְכְּנֵי לְקַדְּשׁ וּלְטַהֵר הַכַּחַ הַמְּדַמָּה שְׁלִי, וְיִהְיֶה נִכְלָל הַכַּחַ הַמְּדַמָּה בְּכַח הַשֶּׁכֶל דְּקִדְּשָׁה, עַד שְׁגָם בְּעֵת הַסִּתְּלָקוֹת הַמַּחֲזִין בְּשַׁעַת הַשְּׁנָה, יִהְיֶה הַכַּחַ הַמְּדַמָּה וְהַרְשִׁימוֹת שֶׁל הַמַּחֲזִין בְּקִדְּשָׁה גְּדוּלָה בְּבַחֲסִינוֹת מִלְּאָךְ וְתִמְשִׁיךְ עָלַי צֶלֶם אֱלֹהִים עַד שְׂאִזְכָּה לְחַלּוּם עַל-יְדֵי מִלְּאָךְ, לְחַלּוּמוֹת מִיִּשְׁבִּים, לְחַלּוּמוֹת טוֹבִים וְיִשְׁרִים בְּקִדְּשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָה כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב וְתִצְיֵלְנִי מִחַלּוּמוֹת שֶׁל שְׂטוֹת וְטַפְּשׁוֹת וְהַבְּלִים וְשִׁקְרִים וְתַהַפֵּךְ כָּל חַלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה: